तस्यामात्यास्तदीयंशब्दं युगक्षयेजायमानंवज्रनिष्पेषंमेनिरे ॥ तदा तच्छब्दश्रवणकाले ॥ वर्त्मस्थिति वर्त्मसुस्थितादेवावर्त्मभ्यःप्रचलिताइत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ अथत
न्मंत्रिणआहुस्तोषयस्वेति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ शौंडीर्यात् चात्स्तुतेः ॥ ३६ ॥ रावितं शब्दितं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मयाभ्यनुज्ञातः पुष्पकेनगमनायेतिशेषः अ

मेनिरेवज्रनिष्पेषंतस्यामात्यायुगक्षये ॥ तदावर्त्मसुचलितादेवाइंद्रपुरोगमाः ॥ ३० ॥ समुद्राश्चापिसंक्षुब्धाश्चलिताश्चापिपर्वताः ॥
यक्षाविद्याधराःसिद्धाःकिमेतदितिचाब्रुवन् ॥ ३१ ॥ तोषयस्वमहादेवंनीलकंठमुमापतिं ॥ तमृतेशरणंनान्यंपश्यामोत्रदशानन ॥ ३२ ॥
स्तुतिभिःप्रणतोभूत्वातमेवशरणंव्रज ॥ कृपालुःशंकरस्तुष्टःप्रसादंतेविधास्यति ॥ ३३ ॥ एवमुक्तस्तदामात्यैस्तुष्टाववृषभध्वजं ॥ साम
भिर्विविधैस्तोत्रैःप्रणम्यसदशाननः ॥ संवत्सरसहस्रंतुरुदतोरक्षसोगतं ॥ ३४ ॥ ततःप्रीतोमहादेवःशैलाग्रेविष्ठितंप्रभुः ॥ मुक्त्वाचास्य
भुजान्राजप्राहवाक्यंदशाननं ॥ ३५ ॥ प्रीतोस्मितववीरस्यशौंडीर्याच्चदशानन ॥ शैलाक्रांतेनयोमुक्तस्त्वयारावःसुदारुणः ॥ ३६ ॥
यस्माल्लोकत्रयंचैतद्रावितंभयमागतं ॥ तस्मात्त्वंरावणोनामनाम्नाराजन्भविष्यसि ॥ ३७ ॥ देवतामानुषायक्षायेचान्येजगतीतले ॥
एवंत्वामभिधास्यंतिरावणंलोकरावणं ॥ ३८ ॥ गच्छपौलस्त्यविस्रब्धंपथायेनत्वमिच्छसि ॥ मयाचैवाभ्यनुज्ञातोराक्षसाधिपगम्यतां
॥ ३९ ॥ एवमुक्तस्तुलंकेशःशंभुनास्वयमब्रवीत् ॥ प्रीतोयदिमहादेववरंमेदेहियाचतः ॥ ४० ॥ अवध्यत्वंमयाप्राप्तंदेवगंधर्वदानवैः ॥
राक्षसैर्गुह्यकैर्नागैर्येचान्येबलवत्तराः ॥ ४१ ॥ मानुषान्नगणेदेवस्वल्पास्तेममसंमताः ॥ दीर्घमायुश्चमेप्राप्तंब्रह्मणःत्रिपुरांतक ॥ वां
च्छितंचायुषःशेषंशस्त्रंत्वंचप्रयच्छमे ॥ ४२ ॥

सीतिच ॥ अतोगम्यतां ॥ ३९ ॥ यदिप्रीतोयदिचवरंददासि तदायाचतोमेदेहीत्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥
नगणे नगणयामीत्यर्थः ॥ तत्रहेतुः स्वल्पाइति स्वल्पबलवीर्याइत्यर्थः ॥ वांछितंचायुषःशेषं भगवद्दत्तदीर्घायुष्याद्योभागोगतस्तस्माच्छेषमवशिष्टमायुर्वांछितं तदेतैर्दुष्क
र्मभिर्यथाऽविनष्टंभवतितथा प्रयच्छ तस्मिंश्चायुषि सर्वजयाय शस्त्रंचदिव्यंप्रयच्छ ॥ ४२ ॥